

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. november 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. május 21. napján kihirdetett Kb.I.213/2007/12. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. május 21. napján kihirdetett Kb.I.213/2007/12. számú ítéletével a bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességzegés vétségében, ezért őt megrovásban részesítette.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III/85/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ pontja szerint megalapozatlan tényállást egészítse ki a vádlott által megszegett szabályokkal, így a vádlott munkaköri leírásában található releváns szabályokkal, továbbá a Rendőrségi Törvény, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatának megfelelő rendelkezéseivel. Indítványozta még, hogy az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt megváltoztatva a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabjon ki. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor kirekesztette a bizonyítékok köréből a vádlott munkaköri leírását arra hivatkozva, hogy az nem tartalmazza a vádlott aláírását, ugyanis az „sk” jelzéssel ellátott munkaköri leírás is joghatályosnak tekinthető.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. A másodfokú ügyészi álláspont szerint a vádlott ügyeletes tisztként a közrendet súlyosan sértő cselekményről szerzett tudomást és annak kapcsán szegte meg jelentési és intézkedési kötelezettségét. A cselekmény nagyobb tárgyi súlya indokolja a vádlottal szemben intézkedés alkalmazása helyett a pénzbüntetés kiszabását.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Kifejtette azon álláspontját, hogy nincs olyan ok, amely az ítélet súlyosítását és az intézkedés helyett büntetés kiszabását indokolná, figyelemmel arra, hogy a rendőri intézkedéssel érintett személy nem löfegyvert használt, hanem egy löfegyvernek nem minősülő muzeális jellegű tárgyat.

A bejelentett katonai ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson ténybelileg beismerte a cselekmény elkövetését, azonban vitatta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott ténybeli beismerése, a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló okiratok alapján állapította meg. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor nem fogadta el azon vádlotti védekezést, hogy a benzinkútnál történt eseményről írt jelentés a nagyfokú munkateherre visszavezethetően elkeveredett, illetve, hogy az eligazítás és szignálás során elfelejtett a kapitányságvezetőjének jelentést tenni az eseményről. A katonai tanács ebben a körben helytállóan hivatkozott tanú1 vallomására, valamint a vádlotti védekezés életszerűtlen voltára.

A másodfokú katonai tanács azonban osztja a Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete, annak tényállása a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján hiányos. Ezért az ítéltábla katonai tanácsa a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállást annyiban egészítette ki, hogy; „A vádlott magatartásával megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv.13.§ (1) bekezdésében, valamint a cselekmény elkövetéskor hatályban volt, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995.(III.1.) BM rendelet 5.§-ában és 6.§ (1) bekezdésében foglaltakat.” A másodfokú bíróság azonban nem látta indokoltnak a tényállás kiegészítését a vádlott munkaköri leírásában rögzített rendelkezésekkel. Nem kétséges ugyan, és a vádlott sem vitatta, hogy a munkakörére vonatkozó szabályokat ismerte és alapvetően azok alapján látta el fő-ügyeletési szolgálatát. A bűnügyi iratok 35/b. nsz. alatt található irattal kapcsolatban azonban megállapítható, hogy az nem csak a vádlott aláírását nem tartalmazza, de a megismerés időpontját, valamint iktatási számot sem, így módon arra hivatkozni nem lehet.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdés IV. fordulata szerinti szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető körülményeket és nem tévedett, amikor a szolgálati feladatait jó szinten teljesítő, a törvénnyel korábban összeütközésbe nem került vádlott cselekményével kapcsolatban, tekintettel a cselekmény tényleges tárgyi súlyára azt állapította meg, hogy az elbíráláskor oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, és ezért a vádlottat megrovásban részesítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben elegendő figyelmeztető jellegű intézkedés alkalmazása, ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Ítéltőábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2008. november 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. november 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző